

[Arbejdsministeren]

delingsordningen indeholder ikke et forslag om tvungen genplacering. Genplaceringen i virksomhederne sker udelukkende ved frivilligt indgåede aftaler. Den ansvarlige lønmodtagerkapital giver automatisk lønmodtagerne andel i værditilvæksten i virksomhederne.

Som nævnt er virksomhedsfondene baseret på enighed mellem virksomheden og de ansatte. I de tilfælde, hvor der ikke kan opnås en sådan enighed, er det vigtigt, at det sikres, at overskudsandelen alligevel kanaliseres ud i erhvervslivet. Dette formål foreslås varetaget gennem oprettelsen af en *fællesfond*, der ejes og styres af alle lønmodtagere. Herved sikres det, at ordningen bliver solidarisk, dvs. til gavn for lønmodtagerne uanset ansættelsessted. Når alle lønmodtagere må være med til at løse den økonomiske krise, er det rimeligt, at de også er omfattet af overskudsdelingsordningen. Ud fra samme hovedsynspunkt skal fællesfondens ledelse være bredt sammensat, og dens indflydelse skal delegeres ud til de ansatte på de virksomheder, hvor fonden har placeret sine midler.

Al lønmodtagerkapital – også fra fællesfonden – skal som nævnt kanaliseres tilbage til virksomhederne til fremme af investeringer, produktion og beskæftigelse. Det sker ved anbringelse af ansvarlig kapital, som ikke skal tilbagebetales, men forblive i virksomhederne, og det sker ved at støtte oprettelsen af nye virksomheder og udviklingen af nye produkter samt fremme lønmodtagernes muligheder for selv at overtage deres virksomheder. Derudover vil det påhvile fællesfonden at gennemføre et omfattende oplysnings- og analysearbejde for at styrke lønmodtagernes indflydelse på virksomhederne.

Overvindelsen af det danske samfunds kriseproblemer kræver nytænkning. Uden en vilje til at gennemføre positive reformer af tilvante strukturer vil det være vanskeligt at komme igennem vanskelighederne, hvis det skal undgås, at byrder overvæltes på de svageste grupper, og hvis det skal sikres, at der indbygges et fremtidsperspektiv i de valgte løsninger.

Regeringen tillægger det derfor afgørende betydning, at drøftelsen om lønmodtagernes medejendomsret og medindflydelse baseret på overskudsdeling på ny igangsættes mellem folketingets partier og i offentligheden.

Den videreudvikling af vores demokratiske styreform, der her lægges op til på det

økonomiske område, kan kun gennemføres i en dialog mellem forskellige samfundsgrupper og politiske anskuelser.

Tiden er nu inde til at finde frem til det fælles grundlag, der kan danne baggrund for lovgivning.

Regeringen indbyder derfor alle til et åbent og fordomsfrit samarbejde om en snarlig løsning af denne vigtige opgave.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Lejeværdi af egen bolig m.v. i 1981).

(Lovforslag nr. L 198. Fremsat 1/4 81. Første behandling 7/4 81. Betænkning 6/5 81. Anden behandling 12/5 81).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Glistrup (FP):

Fremskridtspartiet opfordrer folketinget til at stemme nej til, at de, der bor i parcelhuse og ejerlejligheder, fra 1981 skal udsættes for den brandskatning, som det foreliggende lovforslag er udtryk for. Vi kan ikke godtage den undskyldning, vi har hørt fra forligspartierne, centrum-demokraterne, kristeligt folkeparti, de radikale og socialdemokratiet, om, at det ikke bliver værre, end det var i 1980.

For det første er situationen den, at man i forvejen som følge af de enorme lift, der skete ved det røde forlig, der ligger til grund for 1980-beskatningen, kom op på et alt, alt for højt niveau, og det kan ikke være meningen, at man skal fortsætte med dette alt, alt for høje niveau i 1981.

Men dertil kommer, at det reallønsfald, som er blevet resultatet af den førte forligspolitik, bl.a. forhøjelserne af benzin- og olieafgifterne, som har presset udgifterne op for dem, der bor i eget hus, nu er blevet så brutalt og så hårdt, efterhånden som det er kommet til at virke længere og længere – og det kommer altså til at virke for et helt år endnu, nemlig for 1981 – ikke er acceptabelt. Det er ikke acceptabelt, at noget så fiktivt som leje-

[Glistrup]

værdien, der ikke indvindes i penge, men er et såkaldt naturalgode, skal betales med de blodige marginalskatteprocenter, ved at man skal betale skatten.

Det bliver også mere og mere uacceptabelt, at man fortsat ikke vil foretage nogen som helst dyrtidsregulering af det 2.000 kr.s standardfradrag, som er fastsat så langt tilbage som i 1965. Vi hørte her forleden dag, hvordan man f. eks. i forbindelse med forhøjelse af lønmodtagerfradraget – og i og for sig fuldstændig med rette – fra forligspartiernes side fremhævede, at det var forfærdeligt, at det ikke var reguleret siden 1973–74, og derfor var man da nødt til nu at regulere det. Men det andet fradrag har altså stået med uændret kronebeløb i 16 år.

Ud fra alle synsvinkler må det derfor være rigtigt at feje dette forslag af bordet og stemme nej her ved tredje behandling.

Hermed sluttede forhandlingene.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 97 stemmer mod 38; 20 stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af merværdiafgiftsloven. (Afgiftsfritagelse for månedssaviser).
[Af Rahbæk Møller (SF) m. fl.]

(Lovforslag nr. L 71. Fremsat 1/11 80.
Første behandling 9/12 80. Betænkning 6/5 81. Anden behandling 12/5 81).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ellemann-Jensen (V):

Der er jo ingen tvivl om, hvorfor SF oprindelig har fremsat dette lovforslag. Man vil gerne lette tilværelsen for de mange nye må-

nedsaviser, der kommer, og som overvejende udsendes af den politiske venstrefløj.

I venstre kan vi støtte forslaget, fordi vi grundlæggende tror på, at jo bedre muligheder den slags skrifter får for at komme ud blandt folk, jo svagere vil den politiske venstrefløjs evangelium stå i befolkningen.

Under udvalgsbehandlingen viste det sig jo, at den praksis, der hidtil har været udøvet over for ugeaviser, var mildt sagt uens. En række ugeaviser, der næsten optræder i pressen som definitionen på, hvad der er nyhedsskrifter, har ikke kunnet få bevilget afgiftsfrihed, mens en række andre skrifter har fået det.

Ministerhenviste under behandlingen af lovforslaget til, at han ikke uden videre kunne sætte sig på momsnavnet, men det er der heldigvis andre der kan, og derfor skal jeg gøre opmærksom på, at et flertal i Folketinget nu henstiller pænt til ministeren, at den liberalisering, der ligger i lovforslaget, også skal komme til udtryk over for de mange ugeaviser, der hidtil har fået afslag på ansøgninger om momsfrihed. Vi regner med, at ministeren vil sørge for, at de forskellige sager, der jo har verseret i årevis, bliver taget op, og at liberaliseringen i lovgivningen på det punkt også kommer til at ytre sig i praksis.

Ministeren for skatter og afgifter (Mogens Lykketoft):

I tilslutning til hr. Ellemann-Jensens bemærkninger skal jeg sige, at jeg har også bemærket, at der i skatte- og afgiftsudvalgets betænkning er en henstilling til mig om at drage omsorg for, at der i forbindelse med de hidtil givne afslag på anmodning om momsfrigørelse skabes mulighed for nyvurdering af afslagene med henblik på at sikre en større ensartethed i afgørelserne.

Den anledning skal jeg gøre opmærksom på, at momsnavnet er en selvstændig administrativ enhed, der i en lang række afgiftsspørgsmål, bl.a. med hensyn til eventuel afgiftsfrihed for aviser, har den endelige administrative afgørelse. Ministeren har derfor ingen indflydelse på disse afgørelser, men jeg har naturligvis på den anledning allerede sørget for, at nævnet er blevet gjort bekendt med udvalgets betænkning.

Hermed sluttede forhandlingen.